

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๖๓/๒๕๔๘

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนของประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างของทุกฝ่ายปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า กรณีตามคำร้องมิได้มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นระหว่างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญกับองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ เพราะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่ร่วมกันเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อส่งคำร้องไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองครั้งนี้ได้อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๐ ที่ให้สิทธิแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งที่จะกล่าวโทษคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้เท่านั้น มิใช่เป็นการกระทำในฐานะองค์กรสภาผู้แทนราษฎรและองค์กรวุฒิสภา จึงไม่อาจถือว่ามีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นระหว่างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกับสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ปัญหาตามคำร้องมีลักษณะเป็นเพียงการหารือต่อศาลรัฐธรรมนูญเท่านั้น จึงไม่ชอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายจุมพล ณ สงขลา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT